

Publicerad 2022-11-08 09:24 av Micke Norrland Svensson

En kort betraktelse om livet, om mitt möte med världens bästa terapeut. Den terapeut som hjälper mig att förstå och tolka min värld utanför mitt sinne.

Morgonstund har guld i mund

Morgonstund har guld i mund.

Mund är ett underligt uttryck som jag tänker mer på och inser att det kommer av mynt. Morgonstund har Guld i mynt - betydelsen är att kliver man upp i tid får man någonting gjort - dvs får inte pengar.

På den tiden representerade pengar även levnadsutrymme eller vad vi idag känner som frihet. Är du effektiv och utnyttjar dagen så kan du tjäna nått på det och det du tjänar är just att skapa runt dig mer frihet.

Jag klev förvisso upp i ottan även denna morgon men istället för att prestera hade jag en tid med världens bästa terapeut - moder natur.

Jag började med att bevittna utkanten av min gård en föreställning av magnifik sort, ja magin var magisk för att säga det minsta och min förväntan var hög.

Ett skådespel målar upp framför mig som den bästa musikalen på Broadway inte kan stava till.

En mäktig ensemble sprakar av liv och sakta låter den mystiska trolska skogen skifta från nattens mörker till ännu en dag, en ny dag av symfonier och crescendon.

Jag får mitt framför mina ögon bevittna hur skuggorna flyr och hur dimman lättar från marken. Fåglarna kvittrar redan för fullt och bjuder på musiken denna morgon, än om man ännu inte ser dom. Dom är orkestern i diket som fyller sinnet med ro och spänning över spelet som pågår.

Jag sätter mig med kudde på en stubbe på första parkett.

Klockan är strax efter 0600 och showen är strax i full gång.

Solen stiger sakta sakta, från öst kommer den trevande i sin bana. Detta trots att månen ännu är i sin sluttamp och de två möts märkligt som två fiender. Nattens Gud som ger sig av och dagens Gud som är på väg att pressa natten åter.

När de två möts är det ett krig om herraväldet som pågår. Natten har ännu något lite kvar innan dagen helt tar sin boning på himlen igen.

Tystnaden från människan är helt total. Endast naturens tystnad håller en högljudd serenad. Jag lyssnar spänt. Jag hör henne tala om frihet. Frihet är orden hon ropar tyst. Hon pratar som om det inte fanns någon morgondag och jag hör och lyssnar på alla orden av tysthet. Det är ett intensivt samtal som pågår samtidigt som ett lönnlov landar på kanten av min keps. Jag ler och känner mig lycksalig.

Tänk att en enkel man som jag får chansen att höra denna mäktiga moder jord tala fritt om friheten. Om vikten av att vara fri och inte vara bunden till någonting.

Tänk att jag får första parkett till denna monolog från självaste Gaia utan att jag ens löst en biljett.

Jag hör henne igen ropa orden om frihet och förstår genast att det viktiga i min dag är friheten jag ännu har. Känner tacksamheten över vart jag är och vilken plats jag har här. I frihet är vi alla lika. Ingen är högre

ingen är lägre. Vi är alla på samma plan. Frihet är ordet som basuneras ut genom dimman och jag ler för jag förstår. Jag värms upp för jag ser. Jag har öron och dom hör och jag har ögon och mina ögon ser.

Jag hör ett rassel upp efter en tall och ser Kurre, morgonens huvudroll som äntrar scenen och han kutar efter stammen för att strax sitta på en gren och titta på mig. Vi ser på varandra, våra blickar möts och han bestämmer sig för att jag är ofarlig och fortsätter sin rutin med att samla för det han vet kommer, vinter den mörka vintern.

När jag tittar på honom påminner han mig att samla. Att spara och lägga på hög. Att vara smart och tänka på tiden som är framför. Jag vet som Kurre att det är en tuff tid.

Kurres predikan är såväl klok som insiktsfull och jag tänkerburkmat, jag burkmat tänker jag. Vita bönor och ekologiska linser kommer på sinnet. Bra där Kurre som påminner mig om tiden som är och än viktigare den som kommer.

Tack Kurre för att du pratar med mig och jag gläds över att jag hört honom och förstått.

Jag lyssnade medan han talade om för mig.

Tacksamhet, tacksamhet, tack för tacksamhet. Tack moder natur som ger mig den visdom jag behöver.

Sipprar en skvätt kaffe allt medan morgonens skådespel fortsätter. Kylan tränger sig på och jag tänker att jag måste gå in men väljer ändå att stanna en kort stund till.

Då ser jag en hackspett som flaxar förbi och han landar strax på en tall för att hamra lite. Ljudet är magiskt och jag hör hamrandet och känner rytmen från det. Vacker är morgonens trumslagare. Klädd i svart och rött med vita fält.

Den intensiva frekvensen är som en stämgauffel av harmoni. Ekot fyller på och då instämmer morgonens sopran i stämman det är nötskrikan som sjunger ut sin stämma. Då och då fyller talgoxarna in med stämmor. Det är så vackert så ingenting av människa kan slå detta skådespel.

Jag börjar andas tungt och tankar far iväg till rytmen av morgonens serenad.

jag låter tankarna leva fritt allt medan jag andas, jag kan höra mina andetag i tystnaden och dom går från lätt och yttlig till tung och trygg, allt medan jag känner harmonin som sprids genom mina andetag. Stressen uteblir helt. Allt med göromål försvinner och kraven är borta. Ingen ångest finns och heller ingen panik. Istället fylls mitt sinne med tankar om livet och saker som hänt som blossar upp. Jag är i ett tillstånd av fragmentering och pendlar mellan medvetande och inte medveten. Allt medan Hackis ackompanjerar mig med sitt rytmiska hamrande i den halvt döda tallen till öster om mig.

I tanken kommer jag åter till känslan av fri, att vara fri och följa min inre röst. Den rösten som visade på vart vi är och vart vi strax ska.

Paulus når mitt sinne och ekar inom mig att vi ska inte vara rädda för att dras inför domstolar eller sättas i fängelse. Nej ingen kan fångsla en fri själ. Den enda som kan fångsla mig är jag själv. Fången genom rädsla. Ja rädd är muren runt varje fängelse och den står runt våra hjärtan där vi borde vara fri.

Jag kommer på att rusta, att ännu mer jobba på att bli så försörjande av själv jag kan. En platta av gasol är bra att ha. Den är värd mer än nya jeans. Ja en platta av gasol som gör att jag kan koka kaffe värma soppa

och koka potatis även om strömmen inte är på.

Köp hem och använd de små medel du har vist.

Tänker även på just enkla saker som påverkar en ekonomi mycket. Orden det är inte de stora inkomsterna man blir rik på utan de små utgifterna.

Jag tackar moder natur som påminner om vikten av att kunna stå på egna ben. Hon är hårt och sträng som en förälder ska vara. Hon är tveklös och hon pekar med hela handen och jag känner tacksamheten och en vördnad för henne och för den information jag får.

Jag bevarar den noga inom mig och ser till att jag minns allt jag fått tilldelat denna underbara session hos världens enda och bästa terapeut.

Det är tid för mig att gå in nu men stunden var magisk och trolsk samt helt underbart gudomlig på ett makalöst sätt. Tänk att jag, en enkel man får ta del av denna underbara gudomlighet.

på vägen in från platsen jag startade min dag, där i mitt nordöstra hörn på tomten så inser jag att detta jag just upplevt är ingenting mer än meditation, meditation på norrländska.

Så typiskt människan så springer vi över ån för att hämta vatten. Vi blandar österländska religioner och västerländska religioner in i vår vardag för att tro på deras magi när vi har all magi inom oss. Vi springer efter den ena läraren efter den andra för att förlora oss själva på kuppen.

Alla svar finns inom mig och runt mig. Jag är satt på världens bästa plats för just mig och behöver ingenting annat än att lyssna på min intuition, min inre röst och naturen runt mig.

Jag behöver lyssna och förstå min egen tillvaro och där på min ruta av jord där jag finns och bor har jag alla svaren. Där finns allt läkande jag behöver och all bearbetning för alla mina trauman finns där.

Allt jag ser, känner och upplever just här på min plats och allt jag inser och förstår här är mitt bodhi träd, ja här i min egen plats är min plats för min upplysning.

.

Med ett leende på mun känner jag mig styrkt av denna insikt och trygg med att jag inte behöver kunna alla världens doktriner och alla världens olika läror för att få svar på de frågor jag har. Jag behöver vara öppna mitt sinne och lyssna. Vår natur och vår jord talar och ger frikostigt av sin visdom till alla envar som vill lyssna.

Konsten att lyssna mer än vi talar är även det ett ordspråk som är viktigt. Att tala är silver och att tiga är guld. Morgonstund har verkligen guld i mund.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Micke Norrland Svensson med Poeter.se id #232104 innehar upphovsrätten